

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Vladimíra Berana a soudkyň JUDr. Ivety Hendrychové a JUDr. Jitky Válkové ve věci

žalobce: **H. T. H.**, narozený dne „X“
státní příslušnost: Vietnamská socialistická republika
bytem „X“
zastoupený advokátem Mgr. Vratislavem Polkou
sídlem Vinohradská 1233/22, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, IČ 00007064
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4 - Nusle

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. MV-18873-5/SO-2021 ze dne 23. března 2021,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalované č. j. MV-18873-5/SO-2021 ze dne 23. března 2021, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“) č. j. OAM-50482-15/ZM-2020 ze dne 9. 12. 2020, kterým byla podle § 44a odst. 11 ve spojení s Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

§ 46e odst. 1 a dále ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.

2. Žalobce má za to, že byl na svých právech zkrácen přímo porušením svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jimž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva a povinnosti.
3. Podle žalobce žalovaná porušila zásadním způsobem své povinnosti odvolacího orgánu, její rozhodnutí odporuje požadavkům § 68 odst. 3 správního řádu a je v rozporu s požadavky na činnost odvolacího orgánu, zejména § 89 odst. 2 správního řádu. Dále má za to, že žalovaná v rozporu s § 3 správního řádu opomenula zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Při vydání rozhodnutí v obou stupních byla správními orgány zásadním způsobem porušena ustanovení definující podmínky pro výkon jejich činnosti, zejména tedy § 2 odst. 3, 4 správního řádu. Důvodem zamítnutí žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty je skutečnost, že v řízení byla správním orgánem prvního stupně zjištěna jiná závažná překážka jeho pobytu na území, a to skutečnost, že uvedený vykonával na území práci v rozporu se zákonem.
4. Podle žalobce nejsou naplněny důvody uvedené v § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců, když sice ve věci účastníka byl shledán důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti jeho zaměstnanecké karty, avšak toto řízení následně bylo ze strany správního orgánu zastaveno, o čemž byl účastník informován vyrozuměním ze dne 5. 8. 2020, č. j. OAM-225-17/ZR-2020, přičemž uvedené řízení bylo zahájeno právě s ohledem na podezření z výkonu nelegální práce, tedy skutečnosti shodně vytýkané i nyní v řízení o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Jestliže byl dán důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty, avšak následně bylo toto zahájené řízení pravomocně zastaveno, nelze opírat následně zamítavé rozhodnutí ve věci prodloužení zaměstnanecké karty o uvedené ustanovení zákona. Shodně potom nebyl v řízení založen ani důvod neprodloužení zaměstnanecké karty z důvodu vydání nesouhlasného závazného stanoviska Úřadem práce.
5. Důvodem neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty žalobce je tedy výkon nelegální práce, jak jej předpokládá § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Konkrétně správní orgány shledaly, že účastník v období od 25. 10. 2018 vykonával nelegální práci na pracovní pozici „montážní dělník“ u zaměstnavatele VM solution CZ s.r.o. K tomuto závěru dospěly oba správní orgány na základě potvrzení o zaměstnání doloženém do spisového materiálu ve věci dříve vedeného řízení o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele vydaném dne 1. 3. 2019 společností VM solution CZ s.r.o., kde bylo uvedeno, že uvedený u této společnosti pracuje od 25. 10. 2018 jako montážní dělník a jeho pracovní poměr trvá a dále na základě výpovědi samotného žalobce, který zmatečně uvedl, že papírově patří do společnosti VM solution CZ, avšak reálně zde nepracuje. Pokud jde o potvrzení, on sám ani nevěděl, kdo obstaral předmětné potvrzení, měl ho snad obstarat nějaký tlumočník. Z uvedeného tedy skutečně vyplývá podezření, že žalobce mohl vykonávat nelegální práci v rozporu s obsahem oprávnění vyplývající z jeho zaměstnanecké karty, avšak tento závěr nebyl ze strany správního orgánu prvního stupně ani žalované jednoznačně potvrzen, přičemž nedošlo ani k pokusu o odstranění zjevně existujících pochybností doplněním dokazování. Závěr o výkonu nelegální práce sice podpírá doložené potvrzení o zaměstnání u společnosti VM solution CZ, avšak sám žalobce k tomu uvedl, že potvrzení nezná a pro uvedenou společnost nepracuje. Přitom z obsahu výsledku žalobce vyplývá, že tento měl potíže se v otázkách orientovat, přičemž z Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

jeho zmatečné výpovědi nelze na jisto dovodit, že hovořil o společnosti VM solution CZ, či o společnosti jiné, kterou si s uvedenou zaměnil, a pro kterou mu byla původně zaměstnanecká karta vydána. Současně za situace, kdy žalobce popřel, že by pracoval pro společnost VM solution CZ, bylo třeba potvrdit autentičnost doloženého potvrzení dotazem ke společnosti, jež potvrzení měla vydat. Shodně se za stávajícího stavu skutkových zjištění neměl správní orgán prvního stupně ani žalovaná spokojit s tím, že své závěry opřel o provedené neaktuální a neúplné důkazy pořízené v jiném správním řízení, a měl existující pochybnosti odstranit provedením nového ústního jednání s žalobcem. Takto by došlo k odstranění pochybností a správní orgán by mohl rozhodovat na základě řádně zjištěného stavu věci, když za stavu stávajícího nebylo přesvědčivě dokázáno, že by žalobce skutečně na území vykonával nelegální práci. Je to přitom správní orgán, kdo dospěl k podezření o tom, že žalobce mohl na území vykonávat nelegální práci, a tedy to byl on, kdo nesl hlavní břímě dokazování. Jestliže správní orgán prvního stupně žádné doplnění dokazování neučinil, byl jeho postup nezákonný, zejména pro rozpor s § 3 správního řádu.

6. Pokud žalovaná v napadeném rozhodnutí odkazuje na to, že žalobce při svém výsledku nepodal žádnou námitku na protokolaci či z důvodu, že by neporozuměl kladeným otázkám, je třeba oponovat tím, že je těžké využívat svá procesní práva, když je neznáte, a ani nerozumíte obsahu poučení a jako nepřiliš vzdělaný cizinec se v ničem neorientujete.
7. Podle žalobce závěr o výkonu nelegální práce nemá dostatečnou oporu ve skutkovém stavu tak, jak byl zjištěn dokazováním, přičemž správní orgán prvního stupně ani žalovaná neučinily ničeho, aby existující pochybnosti odstranily. Napadené rozhodnutí tak bylo vydáno v rozporu s principem materiální pravdy.
8. Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí stejně jako řízení, které předcházelo jeho vydání, je zatíženo nezákonností, je nepřezkoumatelné a nepřiměřené. Proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
9. Žalovaná se k žalobě vyjádřila s tím, že skutkový stav a průběh správního řízení od podání žádosti do vydání pravomocného rozhodnutí je dostatečně popsán v žalobou napadeném rozhodnutí.
10. Ve vztahu k námitkám žalobce žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť většina námitek je dle žalované obsahově zcela shodná s námitkami uvedenými v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
11. Žalovaná dále uvedla, že řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty, které bylo zahájeno pro podezření z výkonu nelegální práce, bylo zastaveno z toho důvodu, že neplnění účelu, a ve své podstatě i výkon nelegální práce účastníka řízení, budou posuzovány v rámci žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, a tudíž by pokračování tohoto řízení bylo neefektivní a ne hospodárné. Nebylo tedy konstatováno, že by žalobce účel pobytu plnil a že se nedopustil výkonu nelegální práce.
12. Podle žalované byly v daném případě splněny veškeré podmínky pro zamítnutí dané žádosti, napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného stavu věci, bylo dostatečně a řádně odůvodněno a je v souladu s platnými právními předpisy. Žalovaná má za to, že z její strany nedošlo k pochybení při aplikaci zákonných ustanovení a v daném případě neshledala porušení základních zásad správního řízení.
13. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
14. Z obsahu správního spisu vyplývá:
Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

15. Dne 21. 7. 2020 podal žalobce žádost o prodloužení zaměstnanecké karty.
16. Součástí spisového materiálu byla též kopie Potvrzení o zaměstnání ze dne 1. 3. 2019 vystavená VM solution Cz s.r.o. a kopie Protokolu o výsledku žadatele ze dne 6. 8. 2019, pořízené dne 21. 9. 2020 ze spisu sp. zn. OAM-13180/ZM-2019.
17. Dne 21. 9. 2020 správní orgán prvního stupně vyzval žalobce k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, čehož žalobce, resp. jeho zástupce, využil dne 13. 10. 2020 s tím, že písemné vyjádření zašle do 15 dnů, což však neučinil.
18. Správní orgán prvního stupně rozhodnutím č. j. OAM-50482-15/ZM-2020 ze dne 9. 12. 2020 rozhodl o zamítnutí žádosti žalobce a neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a dále ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců.
19. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce odvolání, v němž mimo jiné namítal, že v protokolu o výsledku z 6. 8. 2019 žalobce uvedl, že nadále patří k formě TRW, tedy prvnímu zaměstnavateli na území, pro kterého má vystavenou zaměstnaneckou kartu, aktuálně nepracuje a čeká, až bude vyhověno oznámení o změně zaměstnavatele. Potvrzení o zaměstnání u společnosti VM solution CZ s.r.o. žalobci nic neříkalo, on sám je do spisového materiálu nevložil. Z výsledku je zřejmé, že žalobce se v názvech dotazovaných firem vůbec neorientoval, přičemž uvedl, že potvrzení bylo získáno ještě v době jeho pobytu ve Vietnamu tlumočnickem, což nekorespondovalo s datem vydání potvrzení. Zde žalobce zjevně nelhal, ale ve věci se vůbec neorientoval a společnost VM solution CZ s.r.o. zjevně zaměňoval za společnost CPS. Zároveň jasně uvedl, že pro společnost VM solution CZ s.r.o., ani pro jinou společnost, v době, kdy čekal na souhlasné stanovisko ke změně zaměstnavatele, nepracoval. Celý obsah výsledku je zjevně zmatečný, neurčitý a vypovídá o tom, že se žalobce v otázkách vůbec neorientoval. Nelze z něj však dovodit, že žalobce vykonával na území nelegální práci, jak dovodil správní orgán prvního stupně. Předmětné potvrzení o zaměstnání bylo zjevně k žádosti žalobce doloženo omylem třetí osobou a neodpovídá skutečnosti. Podezření, že žalobce pro společnost VM solution CZ s.r.o. pracoval či pracuje, jak z potvrzení vyplývá, přitom nebylo prokázáno a správní orgán prvního stupně si jej dostatečně neprověřil doplněním dokazování.
20. Následně žalovaná vydala napadené rozhodnutí.
21. Soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k následujícím závěrům:
22. Podle § 2 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) *správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen "dotčené osoby"), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.*
23. Podle § 2 odst. 4 správního řádu *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*
24. Podle § 3 správního řádu *nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
25. Podle § 68 odst. 3 správního řádu *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s*

návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.

26. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřiblíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
27. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalované je zřejmé, z jakých důvodů a na základě jakých podkladů bylo rozhodnuto, jakými úvahami se žalovaná řídila a jak se vypořádala s námitkami žalobce vznesenými v rámci odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Rovněž je zřejmé, že žalovaná rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, včetně předcházejícího řízení, přezkoumala z hlediska souladu s právními předpisy. Námitku žalobce, že rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné a žalovaná nedostala svým povinnostem odvolacího orgánu, proto soud v obecné rovině opodstatněnou neshledal.
28. Následně se soud zabýval námitkami žalobce týkajícími se věcné správnosti napadeného rozhodnutí žalované.
29. Podle § 50 odst. 1 správního řádu *podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.*
30. Žalovaná, stejně jako správní orgán prvního stupně, vycházela při vydání svého rozhodnutí též z podkladů získaných ze spisu sp. zn. OAM-13180/ZM-2019, konkr. z Potvrzení o zaměstnání ze dne 1. 3. 2019 vystaveného VM solution Cz s.r.o. a Protokolu o výsledku žadatele ze dne 6. 8. 2019. Takový postup soud nesprávným neshledal, neboť jej § 50 odst. 1 správního řádu zjevně umožňuje.
31. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je přitom zřejmé, že závěr o tom, že žalobce vykonával práci pro VM solution CZ s.r.o. v období od 25. 10. 2018 minimálně do 1. 3. 2019, nečinila žalovaná toliko na základě protokolu o výpovědi žalobce, kterou žalobce označuje za zmatečnou, ale zejména na základě potvrzení o zaměstnání, které v tomto směru nijak nejasné není. Pokud za této situace žalovaná uzavřela, že výkon práce žalobce u VM solution s.r.o. byl prokázán, nepovažuje soud její závěr za nesprávný, a to v situaci, kdy žalobce v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně sám žádné důkazy neoznačil a dovolával se doplnění dokazování toliko v obecné rovině, aniž v tomto směru vyvinul jakoukoli aktivitu.
32. Vzhledem k tomu, že žalobce zpochybnil autenticitu Potvrzení o zaměstnání ze dne 1. 3. 2019, s přihlédnutím k tomu, že dle odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo potvrzení ve věci vedené pod sp. zn. OAM-13180/ZM-2019 předloženo žalobcem a nikoli získáno správním orgánem přímo od vystavce potvrzení, soud za účelem prověření této námítky provedl dokazování (§ 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní).

33. Z potvrzení o zaměstnání ze dne 1. 3. 2019 vyplývá, že žalobce byl od 25. 10. 2018 zaměstnán u VM solution CZ s.r.o., přičemž potvrzení mělo být vystaveno VM solution CZ s.r.o.
34. Ze sdělení získaného soudem prostřednictvím společnosti ZNÁME ŘEŠENÍ s.r.o., likvidátora společnosti VM solution CZ s.r.o. v likvidaci, vyplývá, že žalobce byl u VM solution CZ s.r.o. zaměstnán od 25. 10. 2018 do 29. 2. 2020, a to na dobu neurčitou jako montážní dělník a práci fakticky vykonával. Že by potvrzení ze dne 1. 3. 2019 bylo vystaveno VM solution CZ s.r.o. potvrzeno nebylo, nicméně potvrzení se standardně vydávalo na žádost koordinátora oddělení, kde byl zaměstnanec veden, následně mu bylo vytištěno a předáno osobně do ruky, přičemž koordinátoři pomáhali zaměstnancům při jednání na úřadech.
35. Podle potvrzení vystaveného VM solution CZ s.r.o. v likvidaci ze dne 2. 8. 2021 byl žalobce zaměstnán u této společnosti od 25. 10. 2018 do 29. 2. 2020 jako montážní dělník a k ukončení pracovního poměru došlo dohodou podle § 49 zákoníku práce, a to bez uvedení důvodu.
36. Vzhledem k tomu, že obsah potvrzení ze dne 1. 3. 2019 není v rozporu s potvrzením ze dne 2. 8. 2021, získaného prostřednictvím likvidátora společnosti VM solution CZ s.r.o. v likvidaci, o jehož pravosti soud nepochybuje, s přihlédnutím k praxi při vystavování potvrzení o zaměstnání u společnosti VM solution CZ s.r.o. a s přihlédnutím k absenci zjištění jakékoli skutečnosti zpochybňující pravost potvrzení ze dne 1. 3. 2019, považuje soud potvrzení ze dne 1. 3. 2019 za pravé. Žalovaná tudíž nepochybila, pokud při zjištění skutkového stavu z tohoto potvrzení vycházela. S ohledem na obsah potvrzení ze dne 1. 3. 2019 pak není opodstatněná námitka žalobce, že by zde byly důvodné pochybnosti o zjištěném stavu věci.
37. Ve vztahu ke zjištěnému skutkovému stavu tudíž soud uzavírá, že žalovaná při jeho zjišťování nepochybila.
38. Podle § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců *ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 věty první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky - krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ustanovení § 42g odst. 3 věta druhá a § 46 odst. 6 písm. d), e) a f) se použije obdobně. Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty učiněno oznámení podle § 42g odst. 7, 8 nebo 10, má se za to, že cizinec žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání na poslední oznámenou pracovní pozici.*
39. Podle § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců *pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55 odst. 1, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevzdává, pokud cizinec vykonával nelegální práci.*
40. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců *ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.*
41. Podle § 5 písm. e) bod 2. zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, *se rozumí nelegální prací nelegální práci práce vykonávaná cizincem v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno, nebo v rozporu se zaměstnaneckou*
- Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

kartou, kartou vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrou kartou vydanými podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky nebo bez některé z těchto karet; to neplatí v případě výkonu jiné práce podle § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce.

42. V daném případě podle zjištění žalované, která se žalobci zpochybnit nepodařilo (viz výše), žalobce v období od 25. 10. 2018 minimálně do 1. 3. 2019 pracoval u společnosti VM solution Cz s.r.o. Zaměstnanecká karta vydaná žalobci s platností od 8. 10. 2018 do 31. 7. 2020 přitom byla vydána k zaměstnavateli CPS – Communication & Publishing services, s.r.o., na pracovní pozici montážní dělník mechanických zařízení/operátor výroby a na místo výkonu práce TRW Carr, s.r.o. Žalobci souhlas se změnou zaměstnavatele na VM solution Cz s.r.o. udělen nebyl.
43. Jelikož žalobce vykonával práci u jiného zaměstnavatele, než uvedeného v zaměstnanecké kartě, vykonával práci v rozporu se zaměstnaneckou kartou a závěr žalované, že žalobce vykonával nelegální práci, shledává soud správným.
44. V důsledku výkonu nelegální práce žalobcem byl naplněn důvod pro nevydání zaměstnanecké karty podle § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Naplněním důvodu pro nevydání zaměstnanecké karty pak byl naplněn též důvod pro zrušení platnosti zaměstnanecké karty dle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Nelegální práce žalobce tak představuje důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty a byly naplněny předpoklady pro neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty žalobci dle § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců.
45. Na závěru, že byl naplněn důvod pro neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty, dle soudu nic nemění skutečnost, že řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty žalobce vedené pod sp. zn. OAM-225/ZR-2020 bylo zastaveno. Jak se podává ze záznamu o usnesení č. j. OAM-225-16/ZR-2020 ze dne 5. 8. 2020, který je součástí správního spisu, důvodem k zastavení řízení bylo zjištění, že žalobce podal žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu (tj. zaměstnanecké karty), a vedení řízení o zrušení povolení k dlouhodobému pobytu bylo shledáno neefektivním a ne hospodárným, neboť neplnění účelu, pro který bylo povolení k pobytu uděleno, se bude posuzovat v řízení o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu. Řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty tedy nebylo zastaveno proto, že by nebyl dán důvod k jeho zahájení. Ve vztahu k výkonu nelegální práce žalobcem tak nelze ze zastavení řízení vedeného pod sp. zn. OAM-225/ZR-2020 činit žádné závěry.
46. S ohledem na shora uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
47. Jelikož ve věci byla zcela úspěšná žalovaná, měla by právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Z obsahu spisu však nevyplývá, že by žalované jakékoli náklady řízení vznikly, proto soud nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 22. března 2022

Mgr. Vladimír Beran v. r.
předseda senátu